

Številka: 007-7/2020
Datum: 10. 7. 2020

Kabinet predsednika vlade
Strateški svet za debirokratizacijo
Dr. Katja Triler Vrtovec
Gregorčičeva 20, 25

1000 Ljubljana
katja.triller-vrtovec@gov.si

ZADEVA: PREDLOGI ZA ODPRAVO BIROKRATSKIH OVIR

Spoštovani,

Združenje občin Slovenije vam v nadaljevanju podaja predloge za odpravo birokratskih ovir.

ZAKON O FINANCIRANJU OBČIN

21. in 23. člen

Za sredstva, ki pripadajo občinam po 23. členu za investicije, je potrebne preveč dokumentacije.

Že sam način pridobivanja sredstev, ki jih država nameni za sofinanciranje investicij in je njihova višina znana eno oz. dve leti v naprej je preveč birokratski (višina sredstev v proračunu, DIIP oz. IP, ponudbe, usklajevanje z NRP-ji, manj dela/več dela ponovno usklajevanje dopolnjevanje....). Investicija je živa stvar in jo je nemogoče na cent natančno načrtovati.

Postopek pridobitve sredstev po 23. členu ZFO je zdaj tak, da mora občina do določenega datuma prijaviti projekt (investicijo), ki bi se financirala iz tega vira. Investicijo je potrebno zaključiti do 31.10. in poslati na MGRT torej zadnjo situacijo, da občine dobijo sredstva do 31.12. Vmes pa se lahko zgodi, da imajo občine neuspešno javno naročilo ali pa se zadeva zavleče in potem ne morejo uveljavljati sredstev.

Predlagamo, da MGRT na podlagi dodeljenih sredstev občini le-ta nakaže v proračun občin 2x letno. Občina pa enkrat letno poroča o namenski porabi.

ZAKON O JAVNEM NAROČANJU (ZJN – 3)

13 do 19. člen

Kadar lokalne skupnosti opravljajo dejavnosti na infrastrukturnem področju (npr. izgradnja vročevoda, vodovoda,...), bi jim bilo potrebno z zakonsko določbo dati pooblastilo da uporabljajo pravila infrastrukturnega naročanja. Trenutna stališča glede tega strokovnjakov so namreč kontradiktorna

21. člen (mejne vrednosti za uporabo zakona)

(1) Ta zakon se uporablja za javna naročila, katerih ocenjena vrednost brez davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) je enaka ali višja od naslednjih mejnih vrednosti:

a) na splošnem področju:

- 40.000 eurov za javno naročilo blaga ali storitev ali projektni natečaj;
- 80.000 eurov za javno naročilo gradenj;
- 750.000 eurov za javno naročilo storitev, ki jih določata Priloga XIV Direktive 2014/24/EU in Priloga XVII Direktive 2014/25/EU (v nadaljnjem besedilu: socialne in druge posebne storitve), razen storitev, ki so zajete s kodo CPV 79713000-5

22. člen

Predlagamo spremembo mejne vrednosti za objavo na portalu javnih naročil povišati, in sicer blago in storitve do 500.000 EUR in gradnje do 1.000.000 EUR.

ZJN-3 ne omogoča fleksibilnosti in prilagajanja razmeram na trgu, predvsem na področju pridobivanja evropskih in nacionalnih sredstev.

Enako spremembo predlagamo za 21. člen ZJN-3.

40. člen

Predlagamo, da bi bilo možno v okviru odprtega postopka opsijsko izvesti tudi pogajanja zaradi gospodarne porabe proračunskih sredstev, pri katerih bi se smiselno uporabljala določila 44. člena ZJN-3

66. člen

Predlagamo, da se črta se četrti odstavek.

75. člen

Nujno je spremeniti določbo glede preverjanja izključitvenih razlogov glede nekaznovanosti za fizične in pravne osebe. Preverjanje nekaznovanosti na dan oddaje ponudb kot določa zakon, v kazenski evidenci Ministrstva za pravosodje ni možno.

79. člen

Predlagamo poenostavitev ESPD obrazca, saj ima trenutna forma bistveno preveč opcij, ki so med seboj tudi v nasprotju.

89. člen

Predlagamo, da se z eksplicitno zakonsko določbo dovoli večkratno pojasnjevanje oz. dopolnjevanje ponudb, z izjemo tistih delov ponudbe iz 6. odst. 89. člena. Skladno s trenutno prakso DKOM-a omenjeno namreč ni dovoljeno.

92. člen

Predlagamo spremembo pravil obdobja mirovanja in sicer, da naročniku prav tako ni potrebno upoštevati omenjenega pri dvo-faznih postopkih, kadar naročnik v prvi fazi prejme zgolj eno prijavo oz. kadar prizna sposobnost za sodelovanje v drugi fazi vsem prijaviteljem.

100. člen

Predlagamo spremembo pravil ki urejajo projektne natečaje, saj se trenutno dogaja da ima avtor izbrane rešitve materialne moralne in avtorske pravice in je lahko izključni izdelovalec projektne dokumentacije, kar ga postavlja v dominanten položaj v primerjavi z naročnikom.

ZAKON O SPODBUJANJU SKLADNEGA REGIONALNEGA RAZVOJA

Celovit pregled zakona in podelitev večjih pravic občinam, saj postopki (priprava smernic, navodil, odobritve itd.) na državni ravni trajajo preveč časa in bi na ravni regij prej bili doseženi dogovori in črpanje sredstev.

ZAKON O UREJANJU PROSTORA /ZUREP-2/

Zakon je temeljni pravni akt na področju prostorskega načrtovanja, ki pa v praksi z vsako revizijo vnaša dodatne (tudi birokratske) ovire ter nedoslednosti in ne omogoča učinkovitega dela občine pri urejanju prostora. Generalna opazka leti na dolgotrajnost postopkov izven vplivne sfere občin, čemur bi bilo potrebno nameniti takojšen napor za odpravo raznih ovir, ravno tako pa bi bilo potrebno nemudoma pristopiti k sprejemu kopice podzakonskih aktov, ki so napovedani vse od sprejema ZUreP-2 v letu 2017, a do današnjega dne še nerealizirani.

V praksi so kot nedodelan kaže institut priprave in sprejema izhodišč za pripravo prostorskega izvedbenega akta. Sam postopek terja izdajo predhodnih mnenj nosilcev urejanja prostora /NUP/, kar sam postopek zavleče za precejšnje obdobje, prave dodane vrednosti pa občine ne zaznavamo že zaradi dejstva, da se v postopku priprave akta še nekolikokrat poziva NUP za izdajo mnenj ter da je že sam koncept predhodnih/prvih mnenj pri samih nosilcih urejanja prostora ni vsebinsko dorečen. V praksi tako priprava in sprejem izhodišč nerazumno podaljšuje rok priprave prostorskih aktov, zato je ta institut potreben generalne vsebinske revizije z namenom pohitritve postopkov brez vplivanja na kakovost priprave prostorskih aktov.

Izpostavljamo še lokacijsko preveritev kot pozitiven instrument prostorskega načrtovanja, ki lokalnim skupnostim sicer omogoča poenostavljen pristop k manjšim korekcijam prostorskih aktov, vseeno pa bi ga kazalo dopolniti še z drugimi vsebinskimi področji, ki bi omogočili učinkovitejše delo v praksi. Izhajamo iz predpostavke, da je sprejetje OPN postopkovno in vsebinsko zelo zahteven postopek, lokacijska preveritev pa predstavlja orodje, ki bi moralo v vmesnem obdobju omogočati tudi odpravljanje anomalij v prostoru, prostorsko zaključevanje mejnih območij ter nenazadnje v določenem obsegu tudi spreminjanje podrobne namenske rabe prostora v večjem obsegu, kot je sedaj zapisano. Občine so v danem trenutku temeljni organ urejanja prostora bolj ali manj zgolj na papirju ter že vrsto let nimajo učinkovitega orodja za (vsaj manjša) samostojna urejanja, zato vidimo revizijo in vsebinsko dopolnitev instituta lokacijske preveritve kot ključen ukrep.

Ob pripravi projektov se občine v zadnjem času srečujejo z vedno bolj nekonsistentnimi zahtevami po pripravi CPVO oz. PVO. Ugotavljajo, da se tovrstne analize zahtevajo tudi za področja, kjer so bila že izvedena v postopku sprejemanja nadrejenih prostorskih aktov ter da se odločanje o nujnosti priprave in sprejema CPVO/PVO zreducira na izključno diskrecijsko pravico odločevalca brez ustrezne argumentacije, ravno tako pa ugotavljamo, da občine nimajo učinkovite drugostopenjske instance. Soočajo se s primerom, da je občina zaradi odločitve o pripravi CPVO v postopku sprejemanja OPPN pristopila k upravnemu sporu, za katerega pa kljub podanim urgencam ne vidimo doglednega datuma rešitve. Postopki odrejanja CPVO/PVO morajo postati dorečeni, morebitna diskrecijska pravica pa mora biti primeroma določena, podrobno argumentirana in sposobna učinkovite presoje pravne vzdržnosti v roku, ki ne dela škode vpletenim strankam.

Velika birokratska ovira je dolg proces spreminjanja OPN ali sprejem OPPN (kadar ga je potrebno zaradi kakšne investicijske namere spremeniti, oziroma sprejeti OPPN). Gre predvsem za dolgotrajno pridobivanje mnenj nosilcev urejanja prostora (na mnenja Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter mnenje Direkcije RS za vode se čaka tudi do 9 mesecev ali več). Zakonski rok za izdajo mnenj je sicer 30 dni (z možnostjo podaljšanja za še 30). Ta rok pa nekatera ministrstva, verjetno tudi zaradi velike količine dela, ob vsakem postopku kršijo. Pozivamo, da se pozove pristojna ministrstva k spoštovanju zakonsko določenih rokov ter da se vzpostavi ustrezna organiziranost pristojnih služb ministrstev.

44. člen (občinski urbanist)

Predlagamo spremembo drugega odstavka 44. člena, ki naj se glasi "*Občinski urbanist je oseba, ki izpolnjuje pogoje za pooblaščenega arhitekta ali pooblaščenega prostorskega načrtovalca ali pooblaščenega inženirja v skladu s predpisi, ki urejajo arhitekturno in inženirsko dejavnost.*"

Obrazložitev:

V sedanjem členu že piše, da morajo občinski urbanisti izpolnjevati pogoje v skladu s predpisi, ki urejajo arhitekturno in inženirsko dejavnost. Vendar je občinski urbanist lahko samo pooblaščen arhitekt. Gre za nelogičnost samo po sebi. Nekateri občine razpolagajo s kadri, ki imajo recimo končan znanstveni magisterij ali celo doktorat iz področja prostorskega planiranja in (ali) urbanističnega načrtovanja, ter delajo na področju prostora že 8 ali več let, a ker niso po izobrazbi arhitekti – torej pooblaščen arhitekt (so pa pooblaščen inženirji), ne morejo biti občinski urbanisti. Občine morajo zato najemati delovno silo od drugod, kar je povezano s stroški, časovno zastajajo-trpijo postopki povezani s urejanjem prostora ipd.. Sprememba člena je mišljena v smislu, da so lahko občinski urbanisti tudi osebe z znanstvenim magisterijem ali doktoratom iz področja prostorskega planiranja z določenim številom delovnih let na področju urejanja prostora, ki niso nujno pooblaščen arhitekti – so pa pooblaščen inženirji z ustreznim znanjem o prostoru (za ustreznost posegov v prostor mora tako ali tako biti zagotovljena interdisciplinarnost, zato zgolj arhitekti niso edini z znanjem o razvoju in varovanju prostora).

65. člen

Elaborat ekonomike je zahtevan ne glede na vrsto postopka in vsebino akta, njegove vsebine pa se podvajajo z vsebino programa opremljanja in izhodišč za pripravo prostorskih aktov. Na nivoju OPN so ocene ekonomičnosti lahko le pavšalne, saj konkretni posegi v prostor niso znani. Vrednost takih ocen je vprašljiva. Prav tako je vprašljivo ali ima elaborat kakršen koli vpliv na odločanje v postopkih priprave OPN in OPPN, saj ne zajema vseh potencialnih ekonomskih vplivov načrtovane pozidave. Predlagamo, da se dokument ukine (OPN) oziroma se njegova vsebina smiselno vključi v program opremljanja (OPPN).

70. člen

Z regionalnim planom se omejuje pristojnost občin pri umeščanju nekaterih večjih ureditev zlasti s področja gospodarstva in trgovine. Menimo, da je rešitev nepremišljena, saj ne predvideva nobenih drugih sočasnih ukrepov, s katerimi bi se olajšal razvoj tovrstnih dejavnosti (večje cone so praviloma prostorsko in ekonomsko neugodne za manjša podjetja). Prav tako ni posebnega razloga, da se v tako majhni državi kot je Slovenija prostorsko načrtovanje drobi na več nivojev, s čimer se umeščanje prostorskih ureditev še dodatno omejuje, postopki pa izjemno podaljšujejo.

73 in 77. člen

Postopek priprave regionalnega in občinskega prostorskega plana je povsem nejasen. MOP od sprejema ZUreP-2 ni uspel pripraviti jasnih usmeritev glede njegovega poteka. Prav tako je povsem nejasno, kdaj je priprava OPP potrebna. Glede na določbe zakona je potrebna ob vsakem posegu v sedanji strateški del OPN kar pa je nujno praktično ob vseh spremembah izvedbenega dela OPN, saj se je na podlagi ZPNačrt na strateškem nivoju po nepotrebnem določala namenska raba prostora.

75. člen

OPP naj se postopkovno in vsebinsko ponovno združi z OPN.

107. in 117. člen

OPN in OPPN naj se razbremenita vseh vsebin, ki jih pokriva področna zakonodaja nosilcev urejanja prostora. Nosilci urejanja prostora zmotno mislijo, da s tem povečajo verjetnost njenega ustreznega izvajanja. V resnici se s tem le zamegljuje vsebina in namen prostorskega akta, ki postaja predolg, nepregleden in nejasen, v praksi pa izvajanje teh določb posledično nihče niti ne preverja (še najmanj nosilci urejanja prostora sami). Če bi se zakonodaja ustrezno izvajala, potrebe po prepisovanju v prostorske akte ne bi bilo.

110. člen

Predlagamo, da se pridobivanje odločbe o celoviti presoji vplivov na okolje ponovno izvaja v fazi osnutka prostorskih aktov in ne v fazi sklepa o začetku priprave. Ker se nosilci urejanja prostora težko odločajo v fazi sklepa o začetku priprave, je potrebno tako ali tako pripraviti gradivo v obsegu, ki ga zahteva priprava osnutka. V kolikor je namen tega koraka, da nosilci urejanja prostora pridobijo več časa za odločanje, naj se podaljša rok za pripravo prvih mnenj, vendar pa mora biti ta rok zavezujoč.

111. člen

Javnost sodeluje tako v fazi priprave izhodišč kot tudi v fazi javne razgrnitve. Dodatno posvetovanje je nepotrebno oziroma bi bilo smiselno le v primeru bistvenih sprememb gradiva glede na izhodišča (npr. zaradi izvedbe CPVO ali usmeritev nosilcev urejanja prostora, ki zahtevajo dodatna usklajevanja).

111., 114. in 115. člen

Roki za izdajo mnenj morajo biti za nosilce urejanja prostora zavezujoči. Prav tako roki za potrditev posebnih strokovnih podlag kot so hidrološko hidravlične študije.

Država mora zagotoviti vse vsebine oz. strokovne podlage, na podlagi katerih odloča v postopkih prostorskih aktov ali drugih že bolj natančnih dokumentacij za gradnjo.

123. do 126. člen

Skrajšani postopek priprave, s katerim je bilo mogoče popravljati tekstualne dele prostorskih aktov in izvesti tudi manjše popravke v grafičnem delu, kot ga je poznal ZPNačrt je bil izredno dobrodošla rešitve. Vsak, ki uporablja prostorske akte v praksi ve, da pogosto šele praksa pokaže, da posamezne določbe kljub trudu vloženemu v njihovo pripravo ne dosega svojega namena oziroma so včasih celo škodljive.

Menimo, da bi možnost sorazmerno hitrih popravkov bi odpravila številne težave in olajšala delo upravnim organom ter omogočila investicije, ki so blokirane zaradi ene besede v enem členu odloka.

116. člen in 127. člen

Manjkajo določbe za izvajanje lokacijskih preveritev za legalizacijo objektov na kmetijskih zemljiščih.

130. člen

Zakon bi moral bolj jasno določati, kaj je začasna raba prostora. Smiselno bi moral biti v svojih določbah spremenjen tudi GZ, kičasne rabe oziroma izdaje začasnih dovoljenj ne predvideva.

256. člen

V postopkih priprave občinskih prostorskih aktov se še vedno pripravlja digitalna (včasih pa tudi analogna) različica prikaza stanja prostora v vseh fazah postopka. Gre za povsem nepotrebno delo in strošek, saj ne gre za vsebinsko analizo, pač pa zgolj za povzemanje podatkov iz uradnih evidenc.

258. člen

Ob pričetku postopka priprave sprememb in dopolnitev prostorskih aktov so običajno že znani razlogi za njihovo pripravo. Ugotavljanje teh razlogov v posebnem poročilu verjetno ni smiselno, saj je načrtovane spremembe tako ali tako potrebno obrazložiti v spremljajočem gradivu prostorskega akta (obrazložitve...), v primeru priprave OPN pa tudi v izhodiščih za pripravo.

259. člen

Lokacijska informacija je problematična, saj predstavlja izvleček iz pravnega dokumenta in je kot taka lahko le informativne narave.

278. člen

Določanje ureditvenih območij naselij, območij za dolgoročni razvoj naselja in posamične poselitve ob prvih spremembah in dopolnitvah OPN na podlagi ZUreP-2 onemogoča občinam spreminjanje aktov za potrebe hitre realizacije aktualnih investicij (tudi občinskih – šole, vrtci, zdravstveni domovi!). Občine postavlja tudi v neenak položaj saj so nekatere na zalogo sprejemale sklepe o začetku priprave na podlagi ZPNačrt, ki je tovrstne postopke omogočal. Nekatere občine pa te možnosti niso imele, niti niso bile z njo seznanjene.

ZAKON O OHRANJANJU NARAVE

130. člen (upravljavci)

Spremeni se šesti odstavek 130.člena ZON tako, da se glasi:

»(6) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se z aktom o zavarovanju lahko določi, da ožje zavarovano območje in zavarovano območje katerega ustanovitelj je ena lokalna skupnost nimata posebnega upravljavca.«

Obrazložitev:

Trenutna ureditev predvideva, da mora imeti vsako zavarovano območje obvezno upravljalca. Predlaga se poenostavitev za primere, ko je ustanovitelj zavarovanega območja le ena lokalna skupnost in v tem primeru bi lahko občina sama v okviru občinske uprave brez formiranja režijskega obrata, ki je samo za upravljanje zavarovanega območja nesmiseln dodaten strošek.

133. člen (naloge upravljanja zavarovanih območij)

Spremeni se četrti odstavek 133. člena, ki se glasi:

»(4) Na podlagi javnega pooblastila izvaja upravljavec neposredni nadzor na zavarovanem območju in upravlja z bazami podatkov, ki se nanašajo na zavarovano območje, v skladu s tem zakonom. Z aktom o ustanovitvi se lahko za izvajanje naravovarstvenega nadzora pooblasti tudi medobčinski inšpektorat skupne občinske uprave.«

Obrazložitev:

Trenutna ureditev onemogoča, da naravovarstveni nadzor izvaja medobčinsko redarstvo oz. inšpektorat, kar je zelo neracionalno.

GRADBENI ZAKON (3. člen) IN ZAKON O UREJANJU PROSTORA (20. člen)

Predlagamo poenotenje terminologije v 3. členu Gradbenega zakona in 20. členu Zakona o urejanju prostora (rekonstrukcija, nadomestna gradnja).

GRADBENI ZAKON

31. člen (pridobivanje mnenj)

Vzpostavi naj se rešitev, da posamezni mnenjedajalci pridobijo gradivo digitalno – objavljeno je na enotnem portalu. Tako se zagotovi, da vsi mnenjedajalci odločajo o istem gradivu. Ni potrebno, da projektant in investitor večkrat popravljata dokumentacijo in iščeta dopolnilna mnenja.

Prav tako bi bilo treba najti rešitve glede izdajanja mnenj o skladnosti s prostorskimi akti niso premišljene. To lahko ocenimo tudi kot podvajanje dela, saj trenutno tako občine kor upravne enote preverjajo skladnost, pri tem pa se povsem zanemarja odgovornost projektantov pri pripravi projektne dokumentacije. Vse vsebine so zapisane v prostorskih aktih, ki bi jih projektanti morali poznati. Večkrat se zgodi, da je ta pripravljena povsem neustrezno, celo brez kakršnih koli utemeljitev skladnosti. Utemeljitev skladnosti v projektni dokumentaciji oz. obrazcih bi morala biti zahtevana tudi pri nezahtevnih objektih.

ZAKON O VODAH

153. člen – 60 dni

Predlagamo skrajšanje roka za izdajo soglasij.

ZAKON O GRADITVI OBJEKTOV

12. in 13. člen

V 12. členu se v tretjem odstavku črta besedilo »iz stroke, ki glede na namen gradnje prevladuje«.

Obrazložitev:

Ta člen določa, da mora projektant za vodenje izdelave projektne dokumentacije določiti pooblaščenega arhitekta ali pooblaščenega inženirja iz stroke, ki glede na namen gradnje prevladuje. To dikcijo si nekatere UE razlagajo, da je lahko za stavbe dejansko projektant le pooblaščen arhitekt, pooblaščen inženir gradbene stroke pa ne! Kar je nedopustno, saj projektant, ki koordinira izdelavo projektne dokumentacije tako ali tako določi odgovornega arhitekta (za načrte arhitekture in z njimi povezane načrte), za dele projekta gradbenih konstrukcij - pooblaščenega inženirja gradbene stroke, za strojne instalacije pooblaščenega inženirja strojne stroke, isto tudi za elektro področje. Zato je po našem mnenju celo nezakonito, da je lahko za stavbe projektant, ki koordinira izdelavo projektne dokumentacije le pooblaščen arhitekt (v projektni dokumentaciji niso le načrti arhitekture, so tudi gradbene konstrukcije, elektro in strojne naprave ipd., zato bi (po našem vedenju) odgovoren projektant za stavbe poleg pooblaščenega arhitekta lahko bil tudi pooblaščen inženir – (tisti, ki koordinira izdelavo projektne dokumentacije je lahko strokovnjak z licenco ZAPS ali IZS, pooblaščen vodja načrta pa je tako ali tako vsak iz dela projektne dokumentacije na katero se nanaša ta del projekta (arhitekturni načrt - arhitekti, gradbene konstrukcije – gradbeni inženirji, strojna oprema in inštalacije – strojni inženirji, elektro oprema in inštalacije – elektro inženirji...)).

Predlagamo, da se v 12. členu doda četrti odstavek, ki naj se glasi: *»lokalne skupnosti, ki imajo zaposlene pooblaščenega inženirja(a) ali pooblaščenega arhitekta(a) z licenco IZS ali ZAPS lahko opravljajo dela projektanta in odgovornega nadzornika za svoje projekte financirane iz občinskega proračuna.«*

Obrazložitev:

Če ima občina zaposlenega pooblaščenega inženirja z licenco IZS ali pooblaščenega arhitekta z licenco ZAPS, bi lahko bila Občina tudi projektant (odgovoren in skrbi za izdelavo, celovitost, medsebojno usklajenost vseh delov projektne dokumentacije) za tisto projektno dokumentacijo, za katero ima ustrezno usposobljene arhitekta ali inženirje. Hkrati bi občina (s svojim pooblaščenim inženirjem ali arhitektom lahko sama opravljala dela pooblaščenega nadzornika (za tisto vrsto del, za katera ima zaposlenega usposobljenega strokovnjaka z licenco IZS ali ZAPS. S tem bi občine lahko prihranile zelo dosti javnih sredstev. Seveda bi občina imela zavarovano projektantsko odgovornost za pri sebi zaposlene pooblaščenega inženirja in pooblaščenega arhitekta.

Členi od 35 do 48

Predlagamo poenostavitev postopkov izdaje gradbenih dovoljenj.

ZAKON O UPRAVNIH TAKSAH

16. člen

Člen naj se spremeni tako, da se za dokumente, za katere so določene nižje takse (npr. do 100 EUR), kot so za vloge, odločbe in sklepe in potrdila, vključno s potrdili v okviru gradbenih taks (za lokacijske informacije, potrdila o namenski rabi zemljišča in druga potrdila po ZUreP-2 in GZ), določi, da je plačilo takse pogoj za izdajo dokumenta.

Sedanja ureditev določa, da je treba stranki izdati plačilni nalog, če taksa ni bila plačana ob vlogi. To občinam povzroča dodatno delo zaradi pošiljanja pozivov za plačilo, preverjanja plačil, izdajanja plačilnih nalogov, pošiljanja opominov pred izvršbo in vlaganja izvršilnih predlogov. S

tem so povezani tudi predpisano evidentiranje po predpisih o upravnem poslovanju in stroški pošiljanja (s povratnico). Upoštevati je treba, da gre v večini primerov za nizke takse (po Tarifnih številkah 1 – za vloge, 4 – za potrdila, 36 – za lokacijske informacije in 37 – za potrdila o namenski rabi zemljišča).

ZAKON O STVARNEM PREMOŽENJU DRŽAVE IN SAMOUPRAVNIH LOKALNIH SKUPNOSTI

52. člen – objava namere za sklenitev neposredne pogodbe

Obrazložitev:

Objava namere za sklenitev neposredne pogodbe (namreč so primeri, kjer jo skleneš lahko le s točno določeno stranko) in pogajanja z vsemi zainteresiranimi je velika birokratka ovira (nesmiselna objava in nesmiselna pogajanja, zapravljanje časa, obveščanje,...) pri npr.:

- podelitev stavbne pravice na delu zemljišča za del objekta, ki ga investitor zgradi na svojem zemljišču in delno pod zemljiščem (pod cesto) posega na zemljišče v lasti RS ali občine
- podelitev stavbne pravice (če UE kot pravice graditi ne prizna služnosti) za napušč strehe nad javno cesto za stare obstoječe gradnje v vaških jedrih
- prodaja dela zemljišča lastniku sosednjega zemljišča, na katerem stoji del njegovega objekta
- prodaja dela dvorišča tik ob uporabnikovem stanovanjskem objektu

ZAKON O URESNIČEVANJU JAVNEGA INTERESA ZA KULTURO

Zakon v členih 100 do 120a določa način in postopke javnih razpisov in pozivov na področju kulture, podrobneje pa so postopki urejeni s Pravilnikom o izvedbi javnega poziva in javnega razpisa za izbiro kulturnih programov in kulturnih projektov. V 13. členu pravilnika, ki je bil leta 2016 umaknjen, je bila določba o obvezni seznanitvi prijaviteljev z ugotovitvami in ocenami strokovnih komisij ter možnost ugovora prijavitelja in obravnava ugovora prijavitelja pred izdajo odločbe. Ker zakon varuje avtonomijo strokovnih komisij in preprečuje neposredno poseganje v njihovo delo (s strani ministra oz. župana) je težko zagotoviti višjo pritožbeno instanco na ravni razpisovalca razpisa/poziva. Zaradi tega se pravna varnost prijaviteljev zagotavlja le s tožbo na Upravnem sodišču. Tak postopek v praksi pomeni večletno procesiranje, ki onemogoča dejansko pravno varstvo prijavitelja in vzpostavlja negotovost in nekonsistentnost razpisnega financiranja kulturnih programov/projektov.

V ZUJIK se v med člene, ki določajo postopek javnega razpisa in javnega poziva doda člen, ki vključuje v postopek obvezno seznanitev prijaviteljev z ocenami strokovne komisije ter obvezno obravnavo ugovorov prijaviteljev (če jih ti v roku posredujejo) pred izdajo odločbe. V takem primeru je na osnovni ravni omogočena korekcija odločitev, če so argumenti ugovora upravičeni, še zmeraj ima prijavitelj možnost tožbe pred Upravnim sodiščem, ker pa so razlogi ugovorov predhodno obravnavani, se zmanjša realna potreba po sodnem varstvu. S predlagano rešitvijo se ponovno uveljavlja postopek, ki sicer odstopa od rešitev znotraj upravnih postopkov, ker pa gre zlasti v primeru odločanja o sofinanciranju umetniških projektov in programov za posebnost, kjer vsebinske presoje ni mogoče v celoti opraviti v okviru kriterijev z numeričnimi kvantifikacijami, je vmesni postopek pojasnjevanja primerna oblika odpravljanja nesporazumov in pritožbenih razlogov, s tem pa se tudi omogoči kvalitetnejša izvedba javnih razpisov/pozivov ter višje doseganje ciljev razpisnega namena javnih sredstev.

ZAKON O JAVNIH USLUŽBENCIH (ZJU)

Členi od 58 do 73 in 159 do 162

Predlagamo spremembe v smislu večje fleksibilnosti pri odpuščanju in zaposlovanju

71. člen

Predlagamo spremembe v smeri, da se lahko nekoga, ki je bil na podlagi objave delovnega mesta zaposlen za določen čas, predvsem pa že zaposlenega za nedoločen čas na strokovno-tehničnem delovnem mestu, brez javnega natečaja premesti na uradniško delovno mesto, za katerega razen naziva izpolnjuje pogoje.

Četrty odstavek 82. člena

Direktorja uprave lokalne skupnosti imenuje tisti, ki mu je direktor neposredno odgovoren. Menimo, da je javni natečaj v tem primeru birokratska ovira ter, da bi zadoščala ugotovitev predstojnika o izpolnjevanju pogojev na mestu uradnika.

UREDBA O NAČINU UPORABE ZVOČNIH NAPRAV, KI NA SHODIH IN PRIREDITVAH POVZROČAJO HRUP

Devety odstavek 6. člena

Predlagamo spremembo, navedenega odstavka, ki naj se glasi *«.....ali za več prireditev skupaj, ki jih organizira ista oseba na istem kraju in so v skladu z usmeritvami/smernicami pri izvrševanju nalog na področju varstva pred hrupom, ki jih potrdi župan posamezne občine.»*

ZAKON O DEDOVANJU

129.člen

Prvi odstavek 129. člena določa, da *»Republika Slovenija ali občina, iz proračuna katere se je financirala pomoč zapustniku v skladu s predpisi o socialnem varstvu, se lahko odpove pravici do povračila te pomoči, če so zapustnikovi dediči njegov zakonec ali njegovi otroci, ki so sami potrebni pomoči,...«*

Občina nimajo pravne podlage na osnovi katere, bi na Centru za socialno delo ali drugih organih pozvedele, če so navedene osebe potrebne pomoči. Sedaj pridobivajo podatke na podlagi soglasja oseb, ampak je zamudno. Poleg tega se bi lahko merila kdaj je nekdo potreben pomoči bolj jasno konkretizirala.

ZAKON O SPLOŠNEM UPRAVNEM POSTOPKU

63. člen

Drugi odstavek 63. člena določa – *»Vloga se lahko vloži v pisni obliki. Pisna vloga je vloga, ki je napisana ali natisnjena in lastnoročno podpisana (vloga v fizični obliki), ali vloga, ki je v elektronski obliki in je podpisana z varnim elektronskim podpisom s kvalificiranim potrdilom. Pisna vloga se praviloma izroči neposredno organu, pošlje po pošti, po elektronski poti ali preko osebe, ki opravlja posredovanje vlog kot svojo dejavnost (poslovni ponudnik). Vloga v elektronski obliki se vloži tako, da se pošlje po elektronski poti informacijskemu sistemu organa ali enotnemu informacijskemu sistemu za sprejem vlog, vročanje in obveščanje. Informacijski sistem vložniku samodejno potrdi prejem vloge.»* Navedeno je povezano tudi z določili sedmega odstavka 63. člena.

Podpisovanje elektronskih dokumentov s podpisnimi komponentami in kvalificiranim digitalni potrdilom je v praksi težavno, saj so podpisne komponente različne in pogosto ne delujejo brezhibno. Tudi samo razumevanje delovanja s strani fizičnih oseb ni najboljše. Vlaganje vlog preko identifikacije s kvalificiranim digitalnim potrdilom je zadostno zagotovilo, da je vlagatelj dejanska oseba z znanimi podatki. Predlagamo, da se za vse vloge, ki nimajo večjih pravnih posledic (izpisi iz evidenc, standardni postopki, postopki odločanja v skrajšanem postopku itd.) predvidi samo identifikacija vlagatelja s kvalificiranim digitalnim potrdilom, ne pa tudi podpis. S tem olajšamo sam postopek za stranko, poleg tega pa je tehnološko tudi lažja rešitev. Za primerjavo: vloga prejeta po navadni pošti, kljub temu, da je podpisana, ne jamči o istovetnosti stranke, saj organ nima možnosti preverjanja pravilnosti podpisa. S tega stališča je identifikacija s kvalificiranim digitalnim potrdilom bistveno bolj preverljiva in varna.

83. člen

Drugi odstavek 83. člena določa, da *»Organ vroča po elektronski poti, če stranka vlogo za začetek postopka pošlje v elektronski obliki, če med postopkom sporoči organu, da želi vročitev dokumentov v varni elektronski predal in v drugih primerih, ko sam lahko zanesljivo ugotovi, da ima varni elektronski predal. Če stranka nima odprtega varnega elektronskega predala, organu ne sporoči njegovega naslova, če vročitev v varni elektronski predal ni mogoča, ali če izrecno zahteva fizično vročitev dokumenta, se vročitev opravi po 87. členu tega zakona.«*

Menimo, da se uporaba varnih elektronskih poštnih predalov, kljub dolgemu obstoju ni uveljavila, ker je prekompleksna in nezanimiva za državljane (fizične osebe) in tako predstavlja nepotrebno oviro pri vročanju. FURS je že vzpostavila alternativni način vročanja preko portala eDavki, ki učinkovito nadomešča varen elektronski predal in vseeno doseže namen. Potrebno je spremeniti določila zakona glede vročanja dokumentov v elektronski obliki tako, da uporabniku za to ne bo potrebno najemati posebnih storitev. Kvalificirana elektronska potrdila so zadostna identifikacija posameznika in zagotavljajo zadostni nivo varnosti, da je mogoče vročitve izvesti z uporabo letih, brez vmesnika varnega elektronskega predala. Predlagamo ureditev preko enotnega državnega sistema za vročanje, ki je enoten za vse organe javne uprave in ki uporabnikom omogoča enkraten dostop z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila (po vzoru eDavki).

PRAVILNIK O POŠILJANJU PODATKOV O STANJU IN SPREMEMBAH ZADOLŽITVE PRAVNIH OSEB JAVNEGA SEKTORJA IN OBČIN

III. Poglavlje pravilnika

od 8. do 18. člena (zavezanci za poročanje na ravni občine)

8. člen določa: *»Zavezanci za poročanje o zadolževanju občin in pravnih oseb javnega sektorja na ravni občine iz 88. člena ZJF (v nadaljnjem besedilu: pravne osebe na ravni občine) so občine.«*

Podatki se vnašajo v spletno aplikacijo eDolg, ki je namenjena uporabnikom na občini in nadzornikom na Ministrstvu za finance. S pomočjo aplikacije se evidentirajo in spremljamo zadolževanje občin in pravnih oseb javnega sektorja na ravni občine. Predlagamo spremembo na način, da bi pravne osebe na ravni občine samostojno poročale v aplikacijo eDolg. Ministrstvo za finance naj omogoči uporabo aplikacije eDolg posamezni pravni osebi na ravni občine, da lahko samostojno poroča o svojih zadolžitvah. Tako zbrane podatke bi občina preverila in Ministrstvu za finance oddala predpisana poročila.

Podatki se sedaj izmenjujejo preko obrazcev (ki jih sicer občina prvotno zbere v fizični obliki, saj pravne osebe na ravni občine nimajo dostopa do aplikacije eDolg). Spremljanje zadolžitve poteka po posameznem poslu (mesečni obrazci), obrazec ED-11, ki omogoča spremljanje stanja zadolženosti na četrtni in letni ravni, obrazec ED-12, ki ima funkcijo napovedi zadolževanja ter obrazec ED-10 za prijavo nove zadolžitve. Ti obrazci so Excel tabele, ki jih pravne osebe na ravni občine samostojno pripravijo in pošljejo na občino. Na občini se obrazci ročno vnašajo v spletno aplikacijo eDolg, kar je zamudno, delo pa je podvojeno (pravna oseba na ravni občine obrazec pripravi fizično, občina pa prejeti obrazec prepisuje v aplikacijo eDolg). Poleg tega, da je zbiranje vseh obrazcev zamudno, nekatere pravne osebe na ravni občine ne upoštevajo predpisanih rokov. Prav tako pa nastajajo tudi težave v primeru odstopanj (napačni zneski), ki se ugotovijo šele pri pripravi poročil in ne ob mesečnih odplačilih. Zaradi navedenega predlagamo, da se pravnim osebam na ravni občine omogoči dostop do aplikacije eDolg. Pravne osebe bodo tako v aplikaciji eDolg poročale občini, občina pa tako kot doslej (zbirno) Ministrstvu za finance.

OSTALI PREDLOGI:

Vpisi v zemljiško knjigo

Predlagamo poenostavitev postopkov vpisov v zemljiško knjigo za stare zadeve. Namreč, v praksi so primeri, ko je občina od prejšnje občine podedovala številne neurejene vpise stavb in zemljišč v zemljiško knjigo in ni urejenega prenosa lastništva na občino, vpisana pa so tudi podjetja iz leta 1950, ko je bila še družbena lastnina. Občine se, navkljub razdelitvi premoženja na podlagi premoženjsko delitvenih bilanc, ne morejo na podlagi le-teh vpisati v zemljiško knjigo, temveč je treba lastništvo dokazovati na druge, praviloma zapletenejši načini.

Predlagamo, da ureditev na način, da bi se lahko občine na nepremičninah, ki ležijo na njihovih območjih in niso v zasebni lasti, avtomatsko vpisale v zemljiško knjigo kot lastnice teh nepremičnin in to brez dolgotrajnih in zapletenih postopkov ter iskanja listin, ki za 50 let nazaj niti več ne obstajajo.

Dogovor o vključitvi v interni trg dela, št. 132-2/2004, z v predstojnika o izpolnjevanju pogojev na mestu uradnika. 5.2004

Predlagamo spremembo **točke I dogovora in smiselno temu točka II**, ki naj se glasi: *»Na podlagi tega dogovora naj se interni natečaji v organih državne uprave izvajajo tako, da zajamejo tudi druge državne organe, uprave lokalnih skupnosti in javne zavode, ustanovljene s strani lokalnih skupnosti (javni zavodi trenutno niso vključeni v dogovor).*

Obratovanje pekarn

Občine že dalj opozarjamo, da noben predpis ne ureja obratovalnega časa pekarn, od katerih nekateri v bližini nočnih klubov brez omejitev obratujejo do jutranjih ur in vznemirjajo občane. Predlagamo, da se obratovanje pekarn oz. njihov obratovalni čas uredi na način kot to velja za gostinske obrate.

Prijave na razpise

Predlagamo odpravo zahteve, da se mora šola za športne programe, z namenom da od občine pridobi sredstva, prijavljati na javni razpis za šport. Občina bi lahko s šolo sklenila donatorsko pogodbo.

Dodeljevanje finančnih sredstev

Predlagamo možnost dodeljevanja finančnih sredstev za občine brez javnih razpisov, ki so zdaj obvezni za vse primere, zgolj z donatorsko pogodbo.

Lepo pozdravljeni,

Robert SMRDELJ
Predsednik Združenja občin Slovenije